

بیانات در دیدار اعضای هیئت مدیره جامعه خیرین مدرسه ساز ایران - 27 / اردیبهشت / 1393

1393/2/15

بسم الله الرحمن الرحيم (1)

حضور مجموعه‌ی خیرین مدرسه‌ساز که یکی از پدیده‌های مبارک انقلاب و کشور ما است، چند چیز را ثابت میکند: یکی همین مطلبی که قبلاً گفته شد و آن اینکه مردم ما هر جایی که احساس کنند روا است و نیک است، در خرج کردن ابایی ندارند؛ [این] خیلی نکته‌ی مهمی است. بعضی‌ها گله میکنند که چرا مثلاً در فلان قضیه مردم نیامدند کمک کنند. خب، باید برای مردم روشن کرد که این تکلیف است، این درست است؛ آن وقت مردم خودشان می‌آیند. شما ملاحظه بفرمایید همین حوزه‌های علمیّه برای این قضیه یک مثال واضحی است. مردم بدون اینکه کسی آنها را بشناسد، بدون اینکه دنبالشان فرستاده باشند، بدون اینکه از آنها محاسبه‌ای بکنند، می‌آیند پول خودشان را که با زحمت خودشان بدست آورده‌اند، تخمیس میکنند، خمسش را میدهند به ما، میدهند به روحانیون، میدهند به علما و به مراجع؛ [در حالیکه] نه سفته از آنها میگیریم، نه تضمین از آنها میگیریم، نه مطالبه از آنها میکنیم؛ گاهی اوقات پشت در انتظار یا صف انتظار، روزهای متمادی میمانند برای اینکه بیایند این پول را بدهند. چرا؟ چون عقیده دارند که این کار درستی است، کار خوبی است.

این نمونه‌ی شما هم یک نمونه‌ی دیگر است؛ تاجر است، پولدار است، توانایی دارد، پولهایی را جمع کرده که این پول متعلق به خود او است، هیچکس هم به او نخواهد گفت این پول را چرا داری و چگونه خرج کن؛ این با میل خودش می‌آید. نمونه‌هایی را به بنده گزارش دادند: ده‌ها مدرسه به وسیله‌ی یک خیر ساخته میشود. خب، این خیلی پدیده‌ی بارزشی است؛ بدون اینکه هیچ غرض سیاسی یا غرض شخصی دنبال این باشد. البته ما در دنیا داریم خیریه‌هایی که ظاهر آن خیریه است، اما باطن آن و محتوای آن، یا سیاسی است، یا امنیتی است، یا جاسوسی است؛ انگیزه‌هایی پشت سر آن هست؛ اما اینجا خیر مدرسه‌ساز، بدون هیچ گونه انگیزه‌ای جز خدمت و جز انجام یک کار خوب و یک حسنه، می‌آید این پول را در میان میگذارد. بنابراین، این مطلب اولی است که به دست می‌آید که ما اگر چنانچه توانستیم با مردم تفاهم کنیم و خوبی یک کار را و درستی یک راه را نشان بدهیم، اینها حاضرند هزینه‌های سنگین آن را پردازند، بدون اینکه انسان از آنها بخواهد. نمونه‌های قبلی آن را هم در دوره‌ی دفاع مقدس و در قضایای گوناگون دیده ایم. این یک مطلب است.

مطلب دوم توجه مردم به امر مدرسه است؛ خب، کارهای خیر در گذشته هم انجام میگرفت؛ حسینیّه میساختند، مسجد میساختند، کارهای گوناگون] میکردند، اما [توجه به مدرسه نشان‌دهنده‌ی یک پدیده‌ی است در کشور؛ پیدا است مردم ما و کسانی که توانایی دارند که کمک کنند، اهمّیت تعلیم فرزندان را به خوبی درک کرده اند. این هم نکته‌ی بعدی است که انسان در این کار احساس میکند.

و نکته‌ی سوم - که از این قبیل نکات زیاد است؛ حالا من این چند نکته را فقط عرض میکنم - که در این کار میشود انسان استنباط بکند، این است که در هر کاری که مسئولان کشور و مدیران اصلی کشور، امور را به مردم محول کردند، این کار موفق شد، این کار پیشرفت کرد؛ این یک تجربه است، این را باید ما یاد بگیریم؛ مکرر این را ما گفته‌ایم. یک وقت نگاه تنگ‌نظرانه است و مسئول دولتی انحصاراً کار را در دست میگیرد، این کار میماند، متوقف میشود؛ [اما] کار وقتی داده شد به این نیروی عظیم و بی‌پایان مردم، با انگیزه‌هایشان، با توانهای مادی و معنویشان، آن وقت کار رشد پیدا میکند، شکوفایی پیدا میکند.

اینجا هم همین جور است؛ ما خب مشکلات مدرسه و مانند اینها زیاد داشتیم. اوائل انقلاب، مدارس سه‌نوبتی، حتی چهارنوبتی در کشور وجود داشت که بحمدالله برطرف شد. و کمکه‌های مردم نقش بسیار زیادی داشته است؛ و این کار باید ان شاءالله ادامه پیدا کند. شما آقایانی که مسئول این قضیه هستید و خودتان را درگیر این کار بزرگ و زیبا کرده‌اید، این کار را با شوق و با رغبت و با انگیزه ان شاءالله ادامه بدهید؛ بدانید خدای متعال به شما اجر خواهد

داد؛ این کار ثواب دارد، این کار حسنه است، این کار صدقه‌ی جاریه است. و نیت‌هایتان بحمدالله خالص است، خالص نگه دارید و این کار را پیش ببرید.

البته باید به صدا و سیما و مانند اینها هم سفارش بشود - که حالا من می‌گویم ان شاءالله سفارش بکنند - تا آنها هم به افکار عمومی، وجود یک چنین کاری را تفهیم کنند. و خوشبختانه در اطراف کشور شبیه این کارها دارد رشد میکند؛ روزه‌روز دارد بیشتر میشود. خیرین درمان در این چند سال اخیر، به وجود آمده‌اند که دارند کارهای خوبی انجام می‌دهند. به‌رحال مردم خیر در کشور فراوان و زیادند و مایلند کار خوب انجام بدهند؛ باید کار را به آنها معرفی کرد و به آنها اعتماد کرد.

من شنیدم که توقع دوستان خیرین مدرسه‌ساز این است که دستگاه آموزش و پرورش همکاری‌هایش را افزایش بدهد؛ که حالا خوشبختانه من دیدم که ایشان - آقای دکتر حافظی - از وزیر محترم و معاون ایشان (2) تشکر کردند؛ این برای من مایه‌ی خوشحالی است که احساس کنم همکاری‌ای وجود دارد. اسم مدرسه‌ها را تغییر ندهند؛ فرض کنید که آن خیر، مدرسه‌ای را به اسم شهیدش یا به اسم فرد مورد علاقه‌اش گذاشته است؛ اینها را مراقبت بکنند. و کار را برای آن کسی که میخواهد کار خیر مدرسه‌سازی را انجام بدهد، تسهیل کنند، او را تکریم کنند، که ان شاءالله انجام بگیرد.

و این نکته‌ی آقای فانی (3) هم کاملاً نکته‌ی درستی است؛ مسأله‌ی مقاوم‌سازی مدارس؛ این یک کار بسیار مهمی است؛ و حفظ این مدارس که ساخته میشود که فرسودگی زود هنگام به سراغ اینها نیاید؛ این هم یک نکته است. ان شاءالله خداوند متعال از شماها قبول کند و توفیقات شماها را روزافزون کند.
والسلام علیکم ورحمة الله

پاورقی:

- 1- جشنواره شهرستانی خیرین مدرسه‌ساز از اسفند 1392 تا فروردین سال جاری برگزار شد و مرحله‌ی استانی این جشنواره از 18 اردیبهشت شروع و تا 31 خرداد امسال ادامه خواهد یافت.
- 2- آقای مرتضی رئیسی، معاون وزیر آموزش و پرورش و رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس
- 3- وزیر آموزش و پرورش